

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie ze skargi M.J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn. I
Acz 936/24,

na skutek zażalenia M.J. na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 września
2024 r. wydanego w sprawie I NSP 312/24,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 20 listopada 2024 r.,

- 1. odrzuca wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego;**
- 2. odrzuca zażalenie;**
- 3. umarza postępowanie w przedmiocie wniosku o zwolnienie
od kosztów sądowych;**
- 4. oddala wniosek o zwrot kosztów zastępstwa procesowego.**

M.L.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 5 września 2024 r., I NSP 312/24, Sąd Najwyższy odrzucił
wniosek M.J. (dalej: skarżący) o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego (pkt 1),
odrzucił skargę na przewlekłość postępowania o sygn. I ACz 936/24, toczącego się
przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach (pkt 2), umorzył postępowanie wywołane
wnioskiem skarżącego o zwolnienie od kosztów sądowych (pkt 3) i oddalił wniosek

skarżącego o zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu skargowym (pkt 4).

Pismem z 24 września 2024 r. (data nadania w placówce pocztowej) skarżący wniósł zażalenie na powyższe postanowienie Sądu Najwyższego z 5 września 2024 r., I NSP 312/24, domagając się jego uchylecia oraz zniesienia postępowania i zasądzenia na swoją rzecz kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zażaleniowym. Jednocześnie skarżący w zażaleniu wniósł o wyłączenie od orzekania w niniejszej sprawie imiennie wskazanych w tym piśmie sędziów powołanych na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami Ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2018, poz. 3) i sędziów delegowanych do Sądu Najwyższego z innych Sądów oraz o zawieszenie postępowania do czasu rozpoznania przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej pytań prejudycjalnych zadanych przez Sąd Najwyższy w sprawie III CB 40/23. Ponadto skarżący wniósł o zwolnienie od kosztów sądowych w postępowaniu zażaleniowym, wskazując na swoją trudną sytuację finansową.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na wstępie wskazać należy, że wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego, sformułowany w zażaleniu, podlega odrzuceniu jako niedopuszczalny.

Wniosek o wyłączenie złożony przez skarżącego w niniejszej sprawie stanowi w istocie kolejny wniosek o wyłączenie w rozumieniu art. 53¹ § 1 pkt 2 k.p.c. Należy bowiem mieć na uwadze, że wniosek skarżącego w tym przedmiocie złożony do niniejszej sprawy został oparty w istocie na tożsamyh przesłankach, co uprzedni jego wniosek o wyłączenie sędziów złożony do ww. sprawy I NSP 312/24, i dotyczy on w istocie tych samych sędziów.

Przechodząc do dalszych rozważań, wskazać należy, że zażalenie podlega odrzuceniu jako niedopuszczalne.

Orzeczenia Sądu Najwyższego co do zasady nie podlegają zaskarżeniu. Odstępstwo od tej reguły stanowiłoby wyjątek, który musiałby mieć swą wyraźną podstawę prawną (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 lutego 2017 r., II PO 1/17 i powołane w nim orzecznictwo oraz postanowienie Sądu Najwyższego z 21 maja 2019 r., I NO 32/18). Sąd Najwyższy nie jest bowiem sądem powszechnym. Nie rozpoznaje sprawy w toku instancji, tak jak sąd powszechny. Rozpoznaje sprawy wyraźnie przypisane w ustawie.

Mając na uwadze, że żaden przepis prawa nie przewiduje możliwości zaskarżenia ani rozstrzygnięć Sądu Najwyższego o odrzuceniu skargi na przewlekłość postępowania, czy wniosku o wyłączenie sędziów, ani rozstrzygnięć Sądu Najwyższego zapadłych w przedmiocie kosztów sądowych czy kosztów postępowania, należy uznać, że zażalenie skarżącego nie ma prawnego oparcia.

Z powyższych względów zażalenie należało odrzucić na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 397 § 1¹ k.p.c.

Jednocześnie, wobec odrzucenia zażalenia, zbędnym stało się orzekanie w przedmiocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. Z tej też przyczyny Sąd Najwyższy, na podstawie art. 355 w zw. z art. 391 § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398²¹ k.p.c., umorzył postępowanie zainicjowane wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych.

Wobec oczywistej niedopuszczalności zażalenia Sąd Najwyższy, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., oddalił wniosek o zwrot kosztów zastępstwa procesowego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

M.L.

r.g.